

פרשת דברים

ואומר אליכם בעת ההיא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם (א, ט)

לא אוכל לבדי וכו', אני אם חייבתי ממון שלא כדין נפשות אני נתבע, שנאמר וקבע את קובעיהם. (רש"י).

וצריך להבין כיצד חיוב ממון שלא כדין נוגע לנפשות.

וביאר ה'שפת אמת' דע"י שמניח את אחד מבעלי הדינים לגזול מחטיאו, וגדול המחטיאו יותר מן ההורגו, לפיכך נפשות אני נתבע.

ע"פ דברי ה"שפת אמת" נוכל להבין מה שאמרו חז"ל (סנהדרין ז) 'כל דיין שנוטל מזה ונותן לזה שלא כדין הקב"ה נוטל ממנו נפשו'. והיינו דמכיון שהדיין החטיא שזה עוד יותר מן ההורגו, לפיכך הקב"ה דן אותו מידה כנגד מידה ונוטל ממנו את נפשו.

מקור: פרדס יוסף